

Recensent: Yvonne Vinke

Sietske van Schaik: “Het was een gewone dag - *Het verhaal over mijn acuut compartimentssyndroom*”. Uitgeverij Boekscout, februari 2018. ISBN 978-94-0224-261-4 (Compartimentssyndroom/ Complicaties/ Pijn/ Revalidatie/ Aftakeling/ Dokters in maten en soorten/ Medicijngebruik/ Veerkracht/ ED). Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 140 pagina's waarin Sietske beschrijft hoe zij een acuut compartimentssyndroom, een aandoening waardoor de doorbloeding en functie van weefsels in gevaar komt, ontwikkelde en het pijnlijke herstel hiervan.

“Het zou een gewone dag moeten worden voor Sietske als zij richting school fietst. Maar het loopt helemaal anders als zij wordt aangereden op een rotonde. Wat in eerste instantie op een gewone spierscheur lijkt, blijkt later een acuut compartimentsyndroom te zijn en vereist spoedmaatregelen. Sietske komt in het ziekenhuis terecht waar zij in sneltreinvaart op de operatietafel belandt en een heftige week beleeft. Ze ervaart het ziekenhuisleven, al zijn positieve en negatieve kanten. Samen met vele verpleegkundigen, artsen, familie en vrienden, probeert zij deze lange week zo goed mogelijk te doorstaan. Op de eerste dag van thuiskomst, heeft Sietske al haar ervaringen, angsten, verschillende emoties en gebeurtenissen zelf vanuit haar eigen belevenis in een verhaal gebundeld.” - Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijver:

Naast dit verhaal heeft Sietske ook het boek 2033 geschreven: een fictief boek over Lynn die in 2033 wakker wordt en niet weet wie ze is en waar ze is.

“Sietske van Schaik (1999) komt uit Grootebroek en heeft al sinds kleins af aan, een grote liefde voor het schrijven. Dit verhaal is een erg belangrijk verhaal voor haar, ook omdat de littekens op haar been haar er dagelijks aan herinneren. Het voelde als een afsluiting voor Sietske toen zij aan het verhaal begon. Ze heeft alles van haar afgeschreven en heeft de situatie zoals die toen was geaccepteerd. Omdat zij ook veel van schrijven houdt, koesterde ze de wens dat dit verhaal in een echt boek zou verschijnen.” – www.boekscout.nl

Wat viel op:

In de ik-vorm en tegenwoordige tijd geschreven, waardoor je meeleeft met wat Sietske meemaakt.

Citaten:

Blz. 15: “Hmmm, ik kan best oversteken, gaat er in mijn hoofd om. Ja, ik heb nog steeds voorrang en ik kan met gemak oversteken.

Ik steek over. De laatste fietser van het groepje is net de weg over en de autobestuurder trapt vol op het gaspedaal van ongeduld. Hij rijdt snel de weg over en ziet mij niet achter de fietser tevoorschijn komen over de weg.

BAM!”

Blz. 40: “Ik trek mijn sokken uit en ik schrik een beetje. Mijn blauwe voet komt tevoorschijn, maar hij is niet meer blauw, hij is inmiddels bijna grijs geworden. Het ziet er vooral eng uit.

“Is het nog steeds zo?”

Nog bezorgder dan gisteren voelt mijn moeder aan mijn voet en ik voel er niets van. Ze zucht diep.

“Het is erger geworden, dus ik doe wat ik heb gezegd. We gaan *nu* naar de huisarts, dit is niet goed.””

Blz. 80: “Het is een andere chirurg dan gisteren en het is een vrouw. Ze is erg vriendelijk tegen mij en communiceert ook goed. Ze vertelt precies wat er stap voor stap gaat gebeuren. Dorine haalt het verband er voorzichtig af, pijn, pijn, pijn, pijn, pijn, pijn... En dan begint het observeren, en aantrekken. Ik gil vanbinnen, knars en bijt op mijn potlood en val weer voor een paar seconden flauw. Ik denk tenminste dat ik flauwval, alles was wazig, donker en zwart en ik hoorde even niets meer om mij heen. Toen voelde ik weer een ruk aan mijn kuit en schoot ik overeind! Ik slaak nog een gil en tranen springen in mijn ogen.

Hou op! wil ik roepen.

HOUD ALSJEBLIEFT OP, AAAAAH!

Maar het komt er niet uit. Het enige geluid wat er te horen is, is gekreun, gejammer en gesteun. Hoe kan ik zo stil zijn? Ik maak haast geen geluid, maar mijn lichaam barst uiteen!

Ik wil huilen, jammeren, klagen, doodgaan. Zelfs dat wil ik, als de pijn maar weggaat.”

Recensies/Extra:

De auteursblog van Sietske is te vinden op: <http://sietskevanschaik.auteursblog.nl/>.

Een review op www.boekscout.nl:

- 4/5. Wat een mooi, indrukwekkend en lekker leesbaar geschreven boek, Sietske heeft talent! In een paar uurtjes uitgelezen.